

בַּקְדֵּי נִשְׁט דֵּי

די אומשאצבארע
סגולה
און די געוואלדיגע
מעלה
פון
נישט רעדן
ביים דאווענען

גליון ט'

עשה למען בניך

מיט עטליכע וואכן צוריק האט איר געשריבן א מוראדיגע מעשה וועגן אידן וואס זענען געהאלפן געווארן מיט פרנסה בריווח דורך דער סגולה פון נישט רעדן "פון אדון עולם ביז אדון עולם". וויל איך צולייגן דאס פאלגענדע בשם מיינעם א חבר, וואס האט מיר געבעטן אפצושרייבן די פאר שורות. ער האט זיך זייער געמוטשעט לעצטנס מיט אסאך פארשידענע זאכן. זיין זון האט געהאט גרויסע שוועריגקייטן צו טרעפן חברותות, און דאס האט פארשטייט זיך, געשטערט זיין הצלחה אין לערנען. זיין טאכטער האט שטארק געזוכט א דזשאב, אבער אן ערפאלג, און אזוי נאך פארשידענע ענינים, וואס מען קען נישט דא אלעס ארויסשרייבן.

ווען דער איד האט געזען די אויבנדערמאנטע מעשה געדורקט אין "הליכות", איז ער אהיינגעקומען און געזאגט פאר זיינע קינדער: "קינדערלעך, איך זעה נישט ווי אזוי איך קען אייך העלפן מיט די אלע זאכן, אבער איין זאך נעם איך זיך פאר פאר אייער וואילזיין: נוהר צו זיין אין קדושת בית הכנסת און נישט רעדן במשך דעם גאנצן דאוונען, און אזוי ארום וועלן אונזערע תפלות זיכער ווערן שנעלער געענטפערט."

דערציילט דער איד יעצט, א פאר וואכן שפעטער, אז פון ווען ער האט זיך געשטארקט און אויפגעהערט רעדן ביים דאוונען, זענען די אלע פראבלעמען וואונדערליך פארשוואונדן געווארן. זיין זון האט געטראפן גאר גוטע חברותות און אנגעהויבן מצליח זיין מיט זיינע לימודים, זיין טאכטער האט געטראפן גאר א פיינעם דזשאב אין א אויסגעהאלטענער געזעלשאפט, און אזוי אויך אלע אנדערע פראבלעמען זענען געלייזט געווארן. מען האט געזען בחוש, ווי דער "מסך המבדיל" האט זיך אפגעטון, און די תפלות זענען געענטפערט געווארן.

ויה"ר שתזכו לכות את הרבים.
ידיכם, ג.ש.

כל החולים נתרפאו

איך וויל מיטטיילן א געשעעניש וואס "בדידי הוה עובדא". די מעשה האט זיך אנגעהויבן מיט בערך ניין יאר צוריק, ווען איך האב אנגעהויבן ליידן אויף שרעקליכע

קאפ ווייטאגן. איך האב פרובירט די געווענליכע זאכן, נעמען טיילענאל א.ד.ג. עס אפצושטילן, אבער עס האט נישט געהאלפן קיין סאך, און דערצו האב איך אנגעהויבן זיך מוטשען זייער מיט דער ראי, רח"ל. איך האב דעמאלט געוואוינט אין ארץ ישראל, און איך האב אנגעהויבן ארומלויפן צו דאקטוירים, אבער זיי האבן נישט געקענט דערגיין די פראבלעם און מיך היילן. יעדעס מאל ווען דאס איז געקומען, בין איך אריינגעפאלן אין בעט מאכטלאז פאר עטליכע וואכן מיט געפערליכע קאפ ווייטאגן. קיינער האט נישט געקענט דערגיין דעם שורש פון דער פראבלעם.

עס איז געווען באלד נאך מיין חתונה, און אזוי ווי איך בין געפארן קיין חוץ לארץ צו פראווען דעם יו"ט ביי מיין שווער, האט מיין רבי מיר מיינען געווען אז איך זאל

"טייערע אידן! עס הערט זיך ווי א גוזמא, אבער ס'איז א מציאות, וואס מיינע נאנטע און גוטע פריינט וואלטן אייך אלע באשטעטיגט. פון דעמאלט אן, נאכ'ן זיך מוטשען ניין יאר, זענען שוין אריבער מער ווי זיבן חדשים וואס איך בין, ברוך ה', געזונט און שטארק,"

דארט בלייבן א שטיק צייט און זען אויב די דאקטוירים דארט קענען מיר העלפן.

איך בין געגאנגען פון דאקטער צו דאקטער, אבער זיי האבן נישט געקענט צוטערעפן די סיבה פון דער פראבלעם. מען האט מיך געשיקט אזוי ווייט ווי קיין באסטאן, אבער אויך דארט האבן די דאקטוירים נישט באוויזן צו דערגיין די סיבה פון דער מחלה וואס זאל האבן אן עפעקט סיי אויף דער ראי און סיי גורם זיין די אומבאשרייבליכע קאפ ווייטאגן וואס האבן מיך פשוט נישט געלאזט קיין מנוחה. ספעציעל פלעגט דאס געשען אין די פארשידענע סעזאנען ווען עס זענען דא אלערגיעס, וואס סתם מענטשן מוטשען זיך דעמאלט אפט מיט רויז פיעבע, און ביי מיר האט עס ממש ביטער געמאכט דאס טאג-טעגליכע לעבן.

נישט קענענדיג דערגיין דעם שורש דערפון, האבן די דאקטוירים געקענט באהאנדלען נאר די סימפטאמען, די ווייטאגן, איינגעבנדיג מיר שטארקע קארטיזאן און ענליכע מעדיצינען.

אנהייב דעם יאר, נאך ראש השנה, האט מיינער א גוטער ידיד וועלכער איז געווען באקאנט מיט מיין מצב ווי איך האב זיך געמוטשעט די אלע יארן געזאגט, אז יעצט איז דאך א צייט ווען יעדער איד איז זיך עפעס מקבל לטובה.

"מיר ווייסן דאך," זאגט ער מיר, "אז ביי מתן תורה זענען אלע חולים געווארן אויסגעהיילט. אויבנאויף מיינען דאך מענטשן אז דאס איז געווען בלויז אן איינמאליגע געלעגנהייט, אבער דער זוהר הקדוש שרייבט, אז יעדעס מאל וואס מען ליינט די תורה, דארף יעדער איינער זיך מאכן גרייט דערצו מיט אן אימה און ציטער און זיך מצויר זיין כאילו מען שטייט יעצט אויפן בארג סיני מקבל צו זיין די תורה, און מען דארף אויסהערן דאס לייענען און מען טאר נישט עפענען דאס מויל בשעת הקריאה אפילו צו רעדן דברי תורה, און אוודאי נישט חלילה עפעס אנדערש. דער זוהר הק' זאגט אויף דעם א לשון, אז עס דארף זיין ממש ווי מען האט נישט קיין מויל בכלל. און לויט ווי די ספרים זענען מבאר לויט'ן זוהר, קומען יעדעס מאל בשעת קריאת התורה ווידער אראפ אלע השפעות טובות און אלע ניסים, אזוי ווי עס איז געווען ביי מתן תורה אויפ'ן הר סיני."

"מען זעט ווי אזויפיל מענטשן נעמען גרינג דעם ענין פון נוהר זיין אין די הלכות פון קריאת התורה, וואס על-פי הלכה איז גאר הארב צו רעדן בשעת'ן לייענען, און עס איז אסור אפילו "בין גברא לגברא". און אפילו אזעלכע וואס שמועסן נישט אליין, הערן אבער נישט אויס דאס לייענען געהעריג און פארפאסן צו זיין א חלק פון די וואס שטייען אויפ'ן בארג סיני."

דער איד האט מיר נישט געדארפט קיין סאך זאגן. עס איז מיר גענוג געווען דער רמז, אז אמת, איך בין נישט אזוי שטארק נוהר אין דעם ענין, און בפרט מאנטאג און דאנערשטאג, וואס איך פלעג אסאך מאל ארויסלויפן פון בית המדרש צו דער ארבעט פאר'ן לייענען, און אזוי ארום האב איך פארפאסט די אלע השפעות וואס קומן אראפ יעדעס מאל ביים לייענען, וואס דאס איז ממש ווי קבלת התורה.

